

عنوان مقاله:

ارزیابی شدت بیابانزایی با استفاده از مدل ESAs

محل انتشار:

اولین کنگره پژوهشی کاربرد علوم نوین در مطالعات جغرافیایی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

محدثه سنجری پور - دانشجوی کارشناسی ارشد بیابانزدایی دانشگاه زابل

احمد پهلوانروی - دانشیار دانشکده منابع طبیعی دانشگاه زابل

فاطمه بحرینی - دانشجوی دکتری بیابانزدایی دانشگاه کاشان

خلاصه مقاله:

بیابانزایی به روند تخریب اکوسیستمهای شکننده و ناپایداری گفته میشود که در اثر تبدیل کاربری یا فشار بر روی اراضی توسط دخالتهای انسانی گسترش مییابد و در نهایت منجر به کاهش تولید بیولوژیک می-گردد. با توجه به اهمیت فرآیند بیابانزایی در مناطق نیمه خشک و خشک نیمه مرطوب، کمیسیون اروپا اقدام به تحقیقی جامع در این زمینه نمود و پروژه ای تحت عنوان MEDALUS معرفی نمود. و در نهایت در سال 9111 به نام مدل ESAs برای تهیه نقشه بیابانزایی، ارائه گردید. این روش از، جدیدترین روشهای ارزیابی بیابانزایی میباشد و در اکثر کشورهای اروپایی و بعضی کشورهای خاورمیانه نیز مورد ارزیابی قرار گرفته و نتایج مثبتی نیز در برداشته است. در این تحقیق به ارزیابی شاخصهای مدل ESAs پرداخته و مطالعات انجام شده در داخل و خارج از کشور را مورد بررسی قرار داده و در نهایت این نتیجه حاصل شد که این مدل برای ارزیابی وضعیت فعلی بیابانزایی ایران مناسب میباشد

کلمات کلیدی:

بیابانزایی، MEDALUS، ESAs، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/451400>

